

Terug met Queen en bloedfanatiek

Roger Taylor

Acht jaar terug had Roger Taylor zijn drumstellen letterlijk in de schuur gestald. 'Met het verstrijken der jaren ben ik mijn interesse in drummen verloren', vertrouwde hij ons toe tijdens een interview in 2000. Maar niets of niemand zo veranderlijk als een rockster. Het nieuwe Queen-album *The Cosmos Rocks* luidt een nieuw tijdperk in. 'Ik heb weer zin in drummen en ben voor het eerst in 25 jaar weer bloedfanatiek.'

tekst Jean-Paul Heck

Mooie woorden van de inmiddels 59-jarige Taylor. Het karakteristieke blonde haar is vandaag de dag gedistingeerd grijs, maar tijdens de Londense persconferentie ter promotie van de nieuwe plaat is Taylor vol energie en bijzonder openhartig. Hij vertelt over de onverwachte wederopstanding van de legendarische band. Free en Bad Company-zanger Paul Rodgers, die als stand-in veel indruk maakte tijdens de laatste wereldtour met Queen, heeft als volwaardig bandlid *The Cosmos Rocks* ingezongen. Daarmee stapt Queen, zeventien jaar na de dood van Freddie Mercury, een geheel nieuwe levensfase in. Een ontwikkeling waarin de drummer een voortrekkersrol speelde.

Terwijl gitarist Brian May vooral heel erg druk was met de musical *We Will Rock You* en het afronden van zijn universitaire studie astrofysica, stak Taylor veel tijd in de opbouw van het nieuwe Queen. 'Ik ben eerlijk gezegd niet zo'n liefhebber van musicals. Al die tierelantijnen en al die herhalingen. *We Will Rock You* is een mondiaal succes en heeft ons veel credits en ook veel geld opgeleverd (ruim 550 miljoen euro; red). Maar ik wilde weer spelen en weer op tournee gaan. Blijkbaar kan ik niet zonder.'

Wat een verschil met de woorden die hij in 2000 sprak. Ik ontmoette Taylor toen in zijn werkelijk adembenemend mooie huis in Zuid-Engeland. Het plaatsje Godalming is de goudkust van het graafschap Surrey, en hier had de Queen-drummer zich op het landgoed Milhanger gevestigd 'voor de rest van zijn leven'. Maar zoals gezegd: niets zo onvoorspelbaar als een rockster. Onlangs verkocht hij het landgoed voor een mooi prijsje. 'Ik heb weer een nieuw huis en heb zelfs een oefenruimte laten bouwen.'

Muziekfanaat

Tijdens dat huiselijk bezoekje in 2000 liet Taylor mij ook de repetitieruimte van Queen zien. Daarin stonden alle drumstellen die hij in de hoogtijdagen had bespeeld. De kenmerkende bassdrumvellen met het fameuze Queen-logo, of die ene waarop zijn eigen hoofd stond afgebeeld. Bijna een decennium later kan Taylor zich dat bezoek nog prima herinneren. 'Het was een tijd waarin ik echt zoekende was. Mijn relatie was roerig, en ik was vaak lang weg met mijn nieuwe zeilboot die aan de Franse zuidkust lag. Ik had geen rust in mijn donder.'

'Binnen Queen was ik naast Freddie altijd de grootste muziekfanaat. Ik was ook het eerste bandlid dat een soloalbum maakte, en de eerste die tijdens en na Queen met een eigen groep aan de gang ging (The Cross; red.). Na de dood van Freddie heb ik nog twee solo-cd's gemaakt.'

Op die platen manifesteerde Taylor zich vooral als zanger en gitarist. Een rol die hij ook binnen Queen met verve speelde. 'Ik heb altijd een belangrijke rol gehad in de koortjes van de band. Ik deed alle hoge falsetstemmen en de songs die ik voor Queen schreef, werkte ik altijd als volledige demo's uit. Wat dat betreft klopt het wel dat ik de meest complete muzikant binnen de band was. Trouwens, op de nieuwe plaat doet Taylor Hawkins van de Foo Fighters mee als achtergrondzanger; een jonge gast. Als ik hem zie, is het soms net of ik naar de Roger Taylor uit de jaren zeventig zit te kijken.'

Als drummer speelde Taylor altijd een dienende, maar daarmee niet minder bepalende rol. Hij gold nooit als een bijzonder technische drummer, maar zijn uiterst herkenbare sound droeg wel in hoge mate bij aan het typische bombastische groepsgekluis. 'Ik heb nooit gepretendeerd een >>

De 5 favoriete drumtracks van Roger Taylor

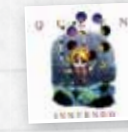
Stone Cold Crazy
(*Sheer Heart Attack*, 1974)

'Ik had nog nooit zo'n snel nummer hoeven inspelen.'

Ik heb de song samen met Freddie en Brian geschreven. Ondanks de snelle gitaarrif moest het toch luchtig blijven klinken. Vooral die stops met de rimshots vind ik wel aardig gevonden. Meent Lars Ulrich dat deze song het eerste speed-metalnummer ooit is? Haha, grappig.'

Innuendo
(*Innuendo*, 1991)

'Op deze Brian May-song

wilde ik het spel van John Bonham benaderen, zeg maar gerust imiteren. Vooral de luie groove en dynamiek. Het kostte ons veel tijd om *Innuendo* op te nemen, maar de drumpartij stond er volgens mij in drie takes op. Ja, hier ben ik erg trots op.'

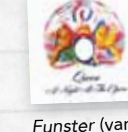
The Millionaire Waltz
(*A Day At The Races*, 1976)

'Toen Freddie met dit nummer kwam aanzetten, heb-

ben we eerst hard gelachen. Het schoot werkelijk alle kanten op. Vooral die Marlene Dietrich-pastiche op het einde. Een heel moeilijk nummer zonder dat echt moeilijk klinkt. Ik heb veel energie in *The Millionaire Waltz* gestoken. Ik vind het ons meest excentrieke nummer.'

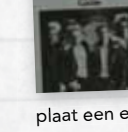
I'm In Love With My Car
(*A Night At The Opera*, 1975)

'Eerlijk gezegd vind ik uit de beginperiode Tenement

Funster (van *Sheer Heart Attack*; red.) een betere song. Maar als drummer is *I'm In Love With My Car* een droom om te doen. Ik schreef deze song met de gedachte dat ik het niet alleen op de plaat maar ook live ging zingen. Heel dat drijvende ritme is daarop gebaseerd. Ik kan er echt alles in kwijt.'

Dragon Attack
(*The Game*, 1980)

'Het was de eerste keer dat ik op een Queen-

plaat een echte shuffle speelde. Technisch be-gaafde drummers draaien daar hun hand niet voor om. Ik wilde dat het ondanks de shufflefeel toch ballen had. Volgens mij had Led Zeppelin een jaar eerder het nummer *Fool In The Rain* uitgebracht. Een betere shuffle bestaat niet.'

'Ik heb altijd een voorliefde gehad voor een grote, vette sound.'

>> groot drummer te zijn. Maar ik weet wel dat ik goede oren heb.'

Moddervet

Voor zijn spullen is een meervoudig miljonair als Taylor natuurlijk niet afhankelijk van endorsements. Hij pakt gewoon wat hij lekker vindt klinken. 'Ik speel al mijn hele leven op Ludwig, en ook tijdens deze tournee zal mijn kit voor het grootste deel uit Ludwig-spullen bestaan; allemaal grote maten, natuurlijk. Alleen voor de bass grijp ik terug op mijn 26" Sleishman bassdrum. Daarnaast overwegend Zildjian K bekkens. Eigenlijk is het gewoon mijn traditionele kit, dus inclusief de *good old* rototoms.'

De drumsound op *The Cosmos Rocks* roept sterke herinneringen op aan het oudere werk van Queen. Grote, zware klappen, en de hihat die telkens even openklapt op het moment dat Taylor op zijn snaredrum slaat. 'Ik heb altijd een voorliefde gehad voor een grote, vette sound. Drums moeten resoneren,

aanwezig zijn. Ik hoor de laatste tijd veel van die Engelse popbands. Ze hebben vaak veel talent en redelijk goede drummers, maar het lijkt of de betreffende producers er alles aan doen om de drumsound te verbergen. Toen we *The Cosmos Rocks* opnamen in mijn nieuwe studio zijn we juist begonnen met de drumsound...

'Zonder arrogant te willen doen: ik geloof echt dat het basspel van John (Queen-bassist John Deacon, die zich in 1990 volledig terugtrok uit de muziekwereld; red.) en mijn drumsound erg bepalend zijn geweest voor de klassieke Queen-sound. De eerste jaren hadden we dat helemaal niet door. Op de eerste twee Queen-platen (*Queen* en *Queen II*; red.) was onze producer Roy Thomas Baker vooral bezig om de liedjes zo goed mogelijk vast te leggen. Pas op de derde plaat, *Sheer Heart Attack*, kregen we in de smiezen dat we veel meer met die toch wel vreemde ritmesound moesten doen. Ik weet nog dat we het nummer *Killer Queen* opnamen. Dat is een heel klein, listig nummer met veel accenten. Toch klinken mijn drums ook daar al moddervet en heel open.'

Misser

Taylor's rol binnen de band werd met de jaren steeds belangrijker. Vanaf het album *The Game* (1980) manifesteerde hij zich steeds meer als songschrijver, en uiteindelijk wisten hij en ook Deacon de hegemonie te doorbreken van Mercury en May. 'Het was bij rockbands niet echt gebruikelijk dat drummers de singles componeerden. Kijk maar naar The Beatles, Led Zeppelin, Pink Floyd of de Rolling Stones. Drummers hebben een dienende rol. Ik heb dat nooit geaccepteerd, en vanaf het begin droeg ik nummers aan. Ik weet nog dat we er tijdens de opnamen van *A Night At The Opera* even over hebben gedacht om mijn compositie *I'm In Love With My Car* als eerste single uit te brengen. Freddie en ik zagen dat met *Bohemian Rhapsody* eigenlijk niet helemaal niet zitten. Gelukkig heeft vooral Brian toen zijn zin doorgedreven. Hij behoefted mij voor de misser van mijn leven.'

Op *The Cosmos Rocks* is de rol van Taylor groter dan op alle voorgaande Queen-platen. 'Brian had gewoon geen tijd om songs te schrijven en ik had de

afgelopen jaren al heel wat ideeën verzameld. Toen Brian voor het eerst Paul Rodgers ontmoette, was er meteen een klik. Na onze gezamenlijke wereldtournee (onder de naam Queen & Paul Rodgers; red.) wilde ik niet dat het voorbij was. Het heilige vuur brandde weer volop en ik besepte dat ik nog niet klaar was met Queen en mijn leven *on the road*.'

Avant-gardisten

Toen Taylor met vriendin Debby Leng (de blonde uit de videoclip van zijn nummer *Breakthru* van het Queen-album *The Miracle* uit 1989) en zijn vijf kinderen een nieuw huis betrok, liet hij meteen een nieuwe studio bouwen. 'Je hebt de studio in mijn oude huis in Godalming gezien. Die was al heel aardig uitgerust, maar deze is nog moderner en beter. We hebben de drums voor *The Cosmos Rocks* op dezelfde manier opgenomen als bij de oude Queen-platen. Ik heb de kit in een grote ruimte gezet en mijn trommels heel laag gestemd. Wij hadden ook helemaal geen zin om modieuze dingen te doen. Paul bleek in de studio behalve een geweldige zanger ook een perfecte mentor te zijn. Hij heeft in zijn leven met heel wat topdrummers gewerkt, zoals Simon Kirke, Buddy Miles, Kenney Jones, Chris Slade, Deen Castronovo en natuurlijk John Bonham.'

Paul Rodgers, op zijn beurt, roemde onlangs Taylor's drumwerk in een interview: 'Roger speelde in de studio partijen waar ik echt door werd weggeblazen. Hij en Brian zijn een beetje avant-gardisten. Zij gaan totaal anders om met de klassieke regels van de rockmuziek. Daarnaast speelt Roger zo ongewoonlijk smaakvol en doeltreffend.'

Taylor lacht bij al deze loftuitingen. 'Paul heeft natuurlijk altijd met goede drummers gespeeld. Hij vond mijn stijl erg dicht tegen die van John Bonham aan liggen. Dat is wel wat al te veel eer, maar ik begrijp waar hij op doelt. Als ik een drumpartij neerzet, staat de song altijd voorop. Nummers als *The March Of The Black Queen* (een bombastische rocksong van *Queen II*; red.) en *Crazy Little Thing Called Love* liggen mijlenver uit elkaar. Aan mij om het dan toch als Queen te laten klinken. Volgens mij ben ik daar redelijk in geslaagd.' ■

Taylor solo

Roger Taylor speelde natuurlijk op alle Queen-albums, en schreef daarvoor onder meer de hits *Breakthru*, *It's A Kind Of Magic*, *Radio GaGa*, *These Are The Days Of Our Lives* en *Heaven For Everyone*. Daarnaast is hij te horen op de volgende solo-uitstapjes:

- Roger Taylor - *Fun In Space* (1981)
- Roger Taylor - *Strange Frontier* (1984)
- The Cross - *Shove It* (1988)
- The Cross - *Mad Bad And Dangerous To Know* (1990)
- The Cross - *Blue Rock* (1991, alleen in Duitsland uitgebracht)
- Roger Taylor - *Happiness* (1994)
- Roger Taylor - *Electric Fire* (1998)

Verder speelde Taylor mee op platen van onder anderen Elton John, Sputnik, Roger Daltrey, Freddie Mercury, Al Stewart, Ian Hunter, Gary Numan, Mel Smith, Shakin' Stevens en Fergal Sharkey.